

РЕШЕНИЕ

№ 28456

гр. София, 14.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наташа Николова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **10864** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Енге“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез представлявано от управителя Л. С. Р., чрез адв. М. П., срещу Решение № 3292/29.08.2025 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 769599-Ф/13.05.2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, като наложената на дружеството имуществена санкция за нарушение на чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, е намалена от 1300 лв. на 1000 лв.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на постановения съдебен акт, като се сочат касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), приложими съгласно чл. 63в от ЗАНН. Касаторът поддържа, че съдът не е събрал всички относими доказателства и не е изяснил делото от фактическа страна. Иска се отмяна на решението на Софийски районен съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, алтернативно отмяна на постановеното решение и на издаденото НП.

По делото е постъпила и частна жалба от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП срещу Определение № 938/24.02.2026 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав, с

което е оставена без уважение молбата на НАП за изменение на Решение № 3292/29.08.2025 г. в частта относно присъдените разноси.

В частната жалба се излагат доводи за неправилност на определението като постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа се, че присъденото в полза на „Енге“ ЕООД адвокатско възнаграждение в размер на 462 лв. е прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на делото, както и предвид постигнатия резултат от съдебното производство – намаляване на наложената имуществена санкция само с 300 лв. Твърди се, че съдът неправилно е присъдил разноските в полза на дружеството, тъй като наказателното постановление не е отменено, а само изменено относно размера на санкцията.

В частната жалба се сочи и необходимостта от съобразяване с Решение на Съда на Европейския съюз от 25.01.2024 г. по дело С-438/22, съгласно което минималните размери на адвокатските възнаграждения по Наредба № 1/09.07.2004 г. не обвързват съда при определяне на дължимите разноси, а следва да бъдат съобразявани действително извършената работа, сложността на делото и защитаваия интерес. Искане се отмяна на Определение № 938/24.02.2026 г. и изменение на Решение № 3292/29.08.2025 г. в частта за разноските, като на „Енге“ ЕООД не бъдат присъждани разноси, а в полза на НАП бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв.

В съдебно заседание касаторът „Енге“ ЕООД, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Й., която оспорва касационната жалба и поддържа подадената частна жалба. Счита, че решението на Софийски районен съд следва да бъде потвърдено в частта относно наложената имуществена санкция, а определението относно разноските следва да бъде отменено по изложените в частната жалба съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Р., изразява становище за потвърждаване на решението на Софийски районен съд.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, от надлежна страна с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, подлежащ на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

От фактическа страна е установено, че на 12.04.2024 г. в 23:05 часа е извършена проверка в търговски обект – бар „Р.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Енге“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Л. Р..

В хода на проверката служители на Национална агенция за приходите извършили контролна покупка на 2 броя бира на обща стойност 14,00 лева, като сумата била заплатена в брой и приета от служител на търговския обект – барман. За извършената продажба не била издадена фискална касова бележка от намиращото се в обекта и въведено в експлоатация фискално устройство с

индивидуален номер 4192157, нито била издадена касова бележка от кочан.

След легитимирането на органите по приходите била извършена проверка на касовата наличност, при която било установено несъответствие между фактическата наличност и отчетената чрез фискалното устройство касова наличност. Съгласно изведения отчет от фискалната памет за датата на проверката не били отчетени продажби, като била установена положителна разлика между наличните парични средства в касата и отчетената касова наличност в размер на 1000 лева. При извършеното наблюдение на търговския обект било установено още, че след започване на отчитане на продажби чрез фискалното устройство, реализираният оборот бил регистриран в данъчна група „Г“, предназначена за стоки и услуги, облагаеми с 9 % ДДС, вместо в данъчна група „Б“, приложима за доставки, облагаеми с 20 % ДДС.

Констатациите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка № 0161411/12.04.2024 г., към който били приложени опис на паричните средства в касата, отчет от фискалната памет, разпечатан фискален бон, декларации от служител на дружеството и управителя, както и други относими към проверката документи.

Въз основа на установените обстоятелства на 22.04.2024 г. бил съставен АУАН, в който били описани фактическите констатации от извършената проверка и извършеното било квалифицирано като нарушение на чл. 118, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност. АУАН бил съставен в присъствие на управителя на дружеството Л. Р., като при предявяването му не били направени възражения.

Въз основа на съставения АУАН било издадено Наказателно постановление № 769599-Ф./13.05.2024 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на „Енге“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, била наложена имуществена санкция в размер на 1300 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

С Решение № 3292/29.08.2025 г., постановено по АНД № 20241110212597 по описа за 2024 г. на Софийски районен съд, НО, 100 състав, съдът е изменил наказателното постановление, като е намалил размера на наложената имуществена санкция от 1300 лева на 1000 лева.

За да постанови този резултат, Софийски районен съд е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, при спазване на установения процесуален ред и в рамките на предвидените срокове. Съдът е кредитирал събраните по делото гласни и писмени доказателства, като е приел, че същите установяват по несъмнен начин извършването на нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, изразяващо се в неиздаване на фискална касова бележка при извършена продажба в търговския обект.

СРС е приел, че са налице основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството, като е посочил, че при юридическите лица отговорността е обективна и безвиновна. Същевременно съдът е изложил мотиви, че определеният от административнонаказващия орган размер на имуществената санкция не е обоснован с конкретни обстоятелства, поради което, с оглед липсата на данни за предходни нарушения и характера на извършеното нарушение, санкцията следва да бъде определена в минимален размер от 1000 лева. Настоящият касационен състав намира, че решението на Софийския районен съд е правилно и законосъобразно.

При извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК не се установяват пороци, обуславящи отмяна на обжалвания съдебен акт. Решението е постановено при правилно установена фактическа обстановка, въз основа на събраните по делото доказателства, които са обсъдени в тяхната съвкупност и взаимна връзка.

Неоснователни са възраженията, свързани с извода на въззивния съд относно извършеното административно нарушение. От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че в стопанисвания от дружеството търговски обект е извършена контролна покупка, при която за заплатената стойност на закупените стоки не е издадена фискална касова бележка от работещото в обекта фискално устройство, нито е издадена касова бележка от кочан.

Съгласно разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство или чрез издаване на системен бон от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

В настоящия случай правилно СРС е приел, че са налице всички елементи от фактическия състав на нарушението. Установено е, че към момента на извършване на контролната покупка в търговския обект е било налично и функциониращо фискално устройство, което е било в работен режим, но извършената продажба не е била регистрирана чрез издаване на фискален бон. Този факт се установява както от показанията на проверяващите органи, така и от приложените по делото писмени доказателства, включително Протокол за извършена проверка № 0161411/12.04.2024 г. и отчетите от фискалното устройство.

Правилно въззивният съд е кредитирал показанията на свидетелите, участвали в извършената проверка, доколкото същите са последователни, непротиворечиви и кореспондират с останалия доказателствен материал по делото. Същевременно представените писмени доказателства установяват по несъмнен начин както факта на извършената контролна покупка, така и обстоятелството, че продажбата не е намерила отражение във фискалното устройство.

Неоснователни са и възраженията относно установената положителна касова разлика. Същата представлява допълнително установено обстоятелство при извършената проверка, което потвърждава неизпълнението на задълженията на дружеството за правилно отчитане на извършените продажби. Установеното несъответствие между фактическата касова наличност и отчетената чрез фискалното устройство наличност, както и липсата на отчетени продажби за датата на проверката, са правилно обсъдени от въззивния съд като част от фактическата обстановка по делото.

Законосъобразен е и изводът, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на юридическо лице не следва да се изследва въпросът за вината, доколкото отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна и безвиновна.

Настоящият състав споделя и изводите на СРС относно размера на наложената имуществена санкция. Разпоредбата на чл. 185, ал. 1 от ЗДДС предвижда имуществена санкция за юридическо лице, което не издаде документ по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, в размер от 1000 до 4000 лева. В конкретния случай административнонаказващият орган е определил санкция над минималния размер, но без да изложи конкретни мотиви, свързани с наличието на обстоятелства, които да обосновават по-висока санкция. При правилно съобразяване на характера на нарушението, липсата на данни за предходни нарушения и необходимостта от индивидуализиране на административното наказание съобразно изискванията на чл. 27 от ЗАНН, СРС основателно е намалил размера на имуществената санкция до предвидения в закона минимум от 1000 лева.

Правилно е прието също така, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, доколкото неиздаването на фискален бон при извършена продажба препятства данъчния контрол и правилното отчитане на реализирания оборот.

Не се установяват и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне

на АУАН и издаване на наказателното постановление. Актът и наказателното постановление съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, нарушението е описано ясно и конкретно, посочени са датата, мястото на извършване, нарушената правна норма и обстоятелствата, при които е осъществено деянието.

Предвид изложеното настоящият касационен състав приема, че обжалваното решение на Софийския районен съд е постановено при правилно приложение на материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Касационните възражения не обосновават наличие на касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

По частната жалба срещу Определение № 938/24.02.2026 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав:

Настоящият касационен състав намира частната жалба за неоснователна.

С оспореното определение Софийски районен съд е оставил без уважение искането за изменение на постановеното по делото решение в частта за присъдените разноси, като е приел, че правилно е определен размерът на присъдените на страните разноси съобразно изхода от спора.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. По силата на тази разпоредба, доколкото административнонаказателното производство е съдебно производство с две насрещни страни, при определяне на разностите следва да бъдат съобразени общите принципи за отговорността за разноси, установени в процесуалния закон.

В конкретния случай производството пред Софийски районен съд е приключило с изменение на наказателното постановление в частта относно размера на наложената имуществена санкция, като същата е намалена от 1300 лева на 1000 лева. Следователно жалбата на дружеството не е била отхвърлена изцяло, а е уважена частично, доколкото е постигнат благоприятен за жалбоподателя резултат – намаляване на размера на наложеното административно наказание.

При това положение правилно съдът е приложил принципа на съразмерност при присъждане на разностите, като е присъдил на „Енге“ ЕООД разноси съобразно уважената част от жалбата, а в полза на Национална агенция за приходите – юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от жалбата.

Неоснователни са доводите в частната жалба, че следва да бъдат присъдени разноси изцяло в полза на административнонаказващия орган, доколкото изходът на делото не обуславя пълно отхвърляне на жалбата срещу наказателното постановление. Съдът е упражнил правомощието си по чл. 63, ал. 7, т. 2 от ЗАНН, като е изменил наказателното постановление по отношение на размера на санкцията, което представлява частично уважаване на жалбата и поражда последиците относно разностите.

По отношение на възраженията, свързани с приложението на Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, настоящият съдебен състав намира, че същите не могат да доведат до различен извод относно правилността на определението за разностите. Следва да се съобрази постановеното с решение от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 на Съда на Европейския съюз, в което е прието, че националният съд е длъжен да гарантира предимството на правото на Европейския съюз и при необходимост да остави без приложение национална правна уредба или практика, която противоречи на правилата на конкуренцията. В посоченото решение СЕС е изложил съображения относно характера на нормативната уредба, въвеждаща задължителни минимални размери на адвокатските възнаграждения, като е приел, че определянето на задължителни минимални тарифи може да представлява ограничение на

конкуренцията по смисъла на чл. 101 ДФЕС.

С оглед на това правилно съдът следва да извърши самостоятелна преценка относно размера на присъжданото адвокатско възнаграждение, съобразявайки конкретната фактическа и правна сложност на делото, обема на извършената процесуална дейност и защитавадения материален интерес.

В настоящия случай производството е било с предмет законосъобразността на едно наказателно постановление, като спорът не се отличава с висока фактическа или правна сложност. Разглеждането му не е изисквало извършването на значителен обем процесуални действия, поради което правилно СРС е определил размера на присъденото адвокатско възнаграждение съобразно конкретните обстоятелства по делото.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че Определение № 938/24.02.2026 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 100 състав е правилно и законосъобразно. Частната жалба на Национална агенция за приходите следва да бъде оставена без уважение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3292/29.08.2025 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100 състав.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение № 938/24.02.2026 г., постановено по АНД № 20241110212597/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 100 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.